

U s n e s e n í

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Aleny Ježíkové a soudců JUDr. Zdeňky Šindelářové a JUDr. Ivana Šišmy v právní věci navrhovatelů: **a) Compas Capital Consult s.r.o.**, se sídlem Frýdek-Místek, Frýdlantská 1237, PSČ: 738 01, IČ: 62301730, zastoupeného Mgr. Bohdanou Šocovou, advokátkou se sídlem Olomouc, Palackého 641/11, PSČ: 779 00, **b) Město Otrokovice**, se sídlem Otrokovice, náměstí 3. května 1340, PSČ: 765 23, IČ: 00284301, zastoupeného JUDr. Ing. Pavlem Schreiberem, advokátem se sídlem Brno, Jakubská 1, PSČ: 602 00, za účasti obchodní společnosti **Vodovody a kanalizace Zlín a.s.**, se sídlem Zlín, třída Tomáše Bati 383, PSČ: 760 49, IČ: 49454561, zastoupené JUDr. Petrem Tomanem, advokátem advokátní kanceláře Toman, Devátý & Partneři, advokátní kancelář s.r.o. se sídlem Praha 2, Trojanova 12, PSČ: 120 00, o vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady společnosti konané dne 28.8.2002, k odvolání obou navrhovatelů proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 19.12.2011, č.j. 50 Cm 212/2002, 50 Cm 214/2002-1106,

t a k t o :

I. Usnesení krajského soudu se v odstavci I. výroku **m ě n í** takto:

Usnesení mimořádné valné hromady přijatá k bodům 3, 4, 5 a 6 programu, to je usnesení o schválení roční účetní závěrky za rok 2001, o schválení návrhu na

rozdělení zisku, o odvolání a volbě členů představenstva, o odvolání a volbě členů dozorčí rady, **jsou neplatná.**

Neplatnost usnesení mimořádné valné hromady přijatých k bodům 1 a 2 programu, to je usnesení o usnášensích schopnosti mimořádné valné hromady, schválení jednacího a hlasovacího řádu mimořádné valné hromady, volbě předsedy mimořádné valné hromady, zapisovatele, dvou ověřovatelů zápisu a osob pověřených sčítáním hlasů, se **nevyslovuje.**

II. Ve zbývající části odstavce I. výroku, to je pokud byl zamítnut návrh na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady přijaté k bodu 7 programu o změně stanov společnosti, se usnesení krajského soudu **potvrzuje.**

III. Účastník řízení Vodovody a kanalizace Zlín a.s. je povinen zaplatit navrhovateli a) Compas Capital Consult s.r.o. náhradu nákladů řízení před krajským soudem v částce 128.030,70 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám advokátky Mgr. Bohdany Šocové.

Účastník řízení Vodovody a kanalizace Zlín a.s. je povinen zaplatit navrhovateli b) Městu Otrokovice náhradu nákladů řízení před krajským soudem v částce 123.778,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám advokáta JUDr. Ing. Pavla Schreiberu.

IV. Účastník řízení Vodovody a kanalizace Zlín a.s. je povinen zaplatit navrhovateli a) Compas Capital Consult s.r.o. náhradu nákladů odvolacího řízení v částce 19.080,- Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám advokátky Mgr. Bohdany Šocové.

Účastník řízení Vodovody a kanalizace Zlín a.s. je povinen zaplatit navrhovateli b) Městu Otrokovice náhradu nákladů odvolacího řízení v částce

21.326,40 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám advokáta JUDr. Ing. Pavla Schreiberu.

V. Účastník řízení Vodovody a kanalizace Zlín a.s. je povinen zaplatit České republice na účet Krajského soudu v Brně náhradu nákladů řízení v částce 1.910,30 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením krajského soudu byl zamítnut návrh navrhovatelů ze dne 27.11.2002 na prohlášení neplatnosti usnesení valné hromady společnosti konané dne 28.8.2002. Oběma navrhovatelům bylo uloženo zaplatit společnosti Vodovody a kanalizace Zlín a.s. náhradu nákladů řízení, a to rovným dílem po částkách 63.407,50 Kč. Navrhovatelům pak bylo ještě uloženo zaplatit rovným dílem náhradu nákladů řízení vzniklých státu, to je každému 995,15 Kč. Krajský soud vyšel z toho, že navrhovatelé se domáhali zrušení všech usnesení valné hromady konané 28.8.2002, když hlavním důvodem pro vyslovení neplatnosti přijatých usnesení bylo to, že byla přijata hlasy akcionářů, kteří nemohli vykonávat hlasovací práva pro nesplnění povinnosti učinit nabídku převzetí ve smyslu ust. § 183b ObchZ. Krajský soud provedl velmi obsáhlé dokazování, z části nepřipustil provedení dalších důkazů navržených při jednání, neboť měl za to, že věc byla dostatečně prokázána provedeným dokazování. Dospěl pak ke skutkovým zjištěním, že oba navrhovatelé jsou akcionáři společnosti Vodovody a kanalizace Zlín a.s. Z příkazní smlouvy z 26.4.2002 krajský soud zjistil, že Česká spořitelna a.s. jako příkazník a Statutární město Zlín jako příkazce uzavřeli smlouvu týkající se 309.424 ks akcií na jméno společnosti Vodovody a kanalizace Zlín s tím, že strany se dohodly, že příkazce dává příkazníkovi příkaz k výkonu svých akcionářských právy vyplývajících z vlastnictví uvedených akcií. Příkazní smlouva byla uzavřena na dobu určitou, a to na dobu trvání smlouvy o smlouvě budoucí. Pro případ porušení povinnosti příkazce nebo předčasného ukončení smlouvy je příkazník oprávněn požadovat smluvní pokutu ve výši 100 % kupní ceny a náhradu prokázané škody a úroky z prodlení ve výši 15% ročně z kupní ceny či její části poskytnuté příkazníkem příkazci na základě smlouvy o smlouvě budoucí. Z další příkazní smlouvy uzavřené téhož dne týkající se 139174 ks akcií na jméno krajský soud zjistil stejné skutečnosti. Z dalších listin, zejména týkajících se privatizace, ze zprávy Střediska cenných papírů a rozhodnutí o zvýšení základního kapitálu společnosti krajský soud zjistil, že Statutární město Zlín k datu

26.4.2002 disponovalo 43,55% podílem hlasovacích práv ve společnosti Vodovody a kanalizace Zlín a.s. Z jednotlivých zpráv o vztazích mezi ovládanou osobou vyplývá, že společnost uvádí Statutární město Zlín jako ovládající osobu. Z oznámení Jižní vodárenské a.s. ze 17.7.2002 krajský soud zjistil, že Jižní vodárenská a.s. 16.7.2002 uzavřela jako postupník se společností Česká spořitelna jako postupitelem smlouvy o postoupení práv a převzetí povinností vyplývajících pro Českou spořitelnu a.s. týkajících se 309.424 ks akcií na jméno a 94.344 ks akcií na jméno. Česká spořitelna k datu 2.8.2002 disponovala 7,77 % hlasovacích práv ve společnosti Vodovody a kanalizace Zlín a.s. Statutární město Zlín 26.4.2002 převedlo další své akcie, to je 39.779 akcií na majitele společnosti Stredoeurópsky makléřsky dóm o.c.p., ta je posléze převedla na Poštovou banku a.s. Rozhodnutím společnosti RM – systém a.s. byly akcie společnosti Vodovody a kanalizace Zlín a.s. ke dni 5.12.2002 vyloučeny z obchodování na veřejném trhu. Po právní stránce krajský soud věc posuzoval z hlediska, zda Statutárnímu městu Zlín vznikla povinnost ve smyslu ust. § 183b odst. 1 ObchZ, to je učinit ostatním majitelům akcií nabídku převzetí a vycházel z toho, že tzv. povinná nabídka převzetí byla do obchodního zákoníku začleněna zák. č. 142/1996 Sb. s účinností od 1.7.1996. K tomuto datu Statutárnímu městu Zlín nemohla vzniknout povinnost učinit nabídku převzetí, protože Statutární město Zlín nemělo ke dni nabytí účinnosti novely kvalifikovaný podíl ve společnosti Vodovody a kanalizace Zlín v rozsahu alespoň jedné poloviny na hlasovacích právech a navíc podle přechodných ustanovení zákona by mu tato povinnost stejně nevznikla. Tato povinnost dle závěru krajského soudu nevznikla ani v souvislosti s novelou provedenou zák. č. 370/2000 Sb. účinnou od 1.1.2001 s ohledem na přechodná ustanovení zákona. Navíc tato povinnost k 1.1.2001 nemohla vzniknout ani proto, že dle ustanovení § 183b odst. 3 písm. a) ObchZ se povinnost nevztahovala na obce, které získaly akcie v souvislosti s privatizací majetku státu. Toto ustanovení bylo později zrušeno Nálezem Ústavního soudu 12.3.2003, tedy poté, co byla zrušena registrace akcií společnosti. V souvislosti s uzavřením balíku smluv dne 26.4.2002 s Českou spořitelnou a.s. Statutárnímu městu Zlín povinnost učinit nabídku převzetí nevznikla, neboť ve smyslu ust. § 66b jednáním ve shodě nebylo dosaženo nebo překročeno hranice $\frac{2}{3}$ a $\frac{3}{4}$ hlasovacích práv. Dle závěru krajského soudu nevzniká povinná nabídka převzetí v případě, že spolu s akcionářem, který již je ovládající osobou a touto zůstává, bude jednat ve shodě další akcionář, ale seskupení akcionářů nedosáhne nové hranice, to je $\frac{2}{3}$, případně $\frac{3}{4}$ hlasovacích práv. Krajský soud uzařel, že uzavřením smluv 26.4.2002 s Českou spořitelnou a 16.7.2002 s Jižní vodárenskou a.s. nedošlo ke změně ovládající osoby ve společnosti. Ve smyslu ust. § 66b odst. 1 ObchZ by totiž musely být naplněny znaky jednání ve shodě, to je muselo by se jednat o jednání s určitým cílem a účelem. Cílem postupu nebylo přenechání hlasovacích práv České spořitelně, případně Jižní vodárenské a.s., když z provedených důkazů je zřejmé, že Statutární město Zlín jako ovládající osoba se od roku 2001 snažila ve společnosti Vodovody a kanalizace Zlín a.s. prosadit tzv. provozní model, který dne 27.11.2001 jednomyslně schválila výběrová komise a za strategického partnera vybrala ve výběrovém řízení společnost Jižní vodárenská a.s. Provozní model nebyl na valné

hromadě společnosti konané 17.4.2002 schválen a poté uzavřelo Statutární město Zlín v souladu s rozhodnutím zastupitelstva komplex smluv s Českou spořitelnou, tím se však postavení Statutárního města Zlín nijak nezměnilo. Město bylo pouze na valných hromadách zastupováno Jižní vodárenskou a.s. a nadále se snažilo o prosazení provozního modelu s vítězem výběrového řízení. Krajský soud uzavřel, že v letech 2002-2004 byla pouze realizována vůle stále stejné ovládající osoby, to je Statutárního města Zlín. Podle závěru krajského soudu nebyly naplněny znaky jednání ve shodě, když Česká spořitelna a.s., poté Jižní vodárenská a.s. pouze zastupovaly Statutární město Zlín a vždy vykonávaly jeho vůli. Nebyl naplněn ani účel jednání ve shodě, neboť nešlo o prosazování společného vlivu, ale o prosazování vlivu Statutárního města Zlín, nejednalo se o zajištění ovládnutí cílové osoby, neboť tato byla již Statutárním městem Zlín ovládána. Nedošlo do doby ukončení registrace akcií k vytvoření nové ovládající osoby. Navíc je zřejmé, že subjekty nedisponovaly dostatečným počtem hlasů, aby zajistily usnášeníschopnost valné hromady. Nebyly proto fakticky schopny bez shodného hlasování dalších akcionářů vykonávat rozhodující vliv čteně prosazování změn v orgánech společnosti, případně byly schopny prosadit svůj záměr pouze v důsledku nedostatečné účasti akcionářů na valné hromadě. Krajský soud nedovodil ani jednání ve shodě s dalšími obcemi, případně Poštovou bankou či fyzickými osobami, neboť z valných hromad včetně předmětné valné hromady vyplývá, že názory akcionářů se vyvíjely, měnily, nelze shledat, že by vždy akcionáři hlasovali shodně se Statutárním městem Zlín, natož aby spolu se statutárním městem Zlín přesáhli hranici 2/3. Ojedinelé, případně i opakované, nikoliv však stále shodné hlasování nelze považovat za důkaz jednání ve shodě. Uvedené závěry pak krajský soud vztáhl i na vznik oznamovací povinnosti podle ust. § 183d odst. 1 a 6 ObchZ. Z těchto důvodů krajský soud návrh v celém rozsahu zamítl a společnosti přiznal náhradu nákladů řízení podle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. a státu podle § 148 o.s.ř.

Proti tomuto usnesení podali oba navrhovatelé včas odvolání.

Odvolání navrhovatele a) lze shrnout do tří bodů. 1. že došlo k jednání ve shodě dle ust. § 66b odst. 1 ObchZ a nebyla splněna povinnost nabídky převzetí ve smyslu ust. § 183b ObchZ. 2. neplatně bylo rozhodnuto o rozdělení zisku, když bylo rozhodnuto pouze o výplatě tantiém, nikoliv dividend ve smyslu ust. § 178 odst. 1 ObchZ a 3. navrhovatel a) namítal neplatnost smluv o smlouvách budoucích pro absenci řádně sjednané ceny. Navrhoval zrušení a vrácení věci krajskému soudu s tím, že bude přikázána jinému soudci.

Odvolatel uzavírá, že Statutární město Zlín, Jižní vodárenská a.s. za součinnosti České spořitelny a.s. naplnilo znaky uvedené v § 183b ObchZ. Novou ovládající osobou je k datu 26.4.2002 Jižní vodárenská a.s. s podílem minimálně 43,55% s tím, že podíl následně byl zvyšován. Jižní vodárenská jednala ve shodě s Českou spořitelnou a.s., která jí domohla k postavení ovládající osoby, ačkoliv Česká spořitelna a.s. se tvářila jako obchodník s cennými papíry, ve skutečnosti šlo pouze o hlasovací práva k akciím, aby Jižní vodárenská ovládla Vodovody

a kanalizace Zlín a.s. Krajský soud měl posoudit jako jednání ve shodě jednání Jižní vodárenské a České spořitelny a.s. a dále jednání ve shodě akcionářů, kteří shodně uzavřeli smlouvy o smlouvách budoucích podle ust. § 66b a § 183b odst. 2 písm. a) ObchZ. Povinnost učinit nabídku převzetí podle § 183b ObchZ vznikla jak společnosti Jižní vodárenská a.s., tak společnosti Česká spořitelna, a.s., ale i Statutárnímu městu Zlín. Odvolatel dále poukazoval na nesprávný závěr soudu o tom, že neshledal rozpor se zákonem o obcích. Zastával totiž názor, že záležitost svěřenou do působnosti orgánů obce nelze delegovat ani na jiný orgán obce, natož na subjekt mimo obec (Jižní vodárenská a.s.). Pokud se týká o cenu sjednanou ve smlouvách o smlouvách budoucích, rovněž byla v rozporu se zákonem o obcích. V důsledku toho jsou smlouvy o smlouvách budoucích neplatné. Podle § 39 odst. 2 zákona o obcích se cena sjednává zpravidla ve výši, která je v daném místě a čase obvyklá, nejde-li o cenu regulovanou státem, přičemž odchylka od ceny obvyklé musí být zvýhodněna. To znamená, že cena za prodej majetku musí být podložena znaleckým posudkem nebo jiným vhodným způsobem, např. srovnáním nabídek více zájemců. Smlouvy o smlouvách budoucích takto podloženy nebyly. Tak například prodej akcií města Zlín byl realizován za částku 160,- Kč, ačkoliv město Otrokovice nabídlo 200,- Kč za akcii. Odchylka nebyla nijak zdůvodněna. Navíc předložený znalecký posudek č. 74/2002 k datu 30.6.2002 stanovil cenu akcie částkou 706,- Kč.

Navrhovatel b) shrnul své odvolání zhruba do šesti či sedmi bodů. 1. namítal obcházení zákona a stanov a jednání v rozporu se zákonem o obcích. 2. namítal prodlení se splněním povinnosti povinné nabídky převzetí, 3. prodlení osob jednajících ve shodě s plněním oznamovací povinnosti, 4. zneužití většiny podle § 56a odst. 1 ObchZ a 5. uváděl okruh dalších důvodů nesprávného rozhodnutí krajského soudu, to je jednání Mgr. Roberta Pergla na valné hromadě bez toho, že by návrh, o kterém se hlasovalo, potvrdilo zastupitelstvo podle § 84 odst. 2 písm. f) zákona o obcích, to, že delegát města hlasoval na hlasovacím lístku 4 odlišně od subdelegovaných zástupců, že bylo hlasováno o výplatě tantiém, aniž by současně byla schválena výplata zisku, o rozdělení zisku bylo hlasováno po 30.6.2002. Souhrnně pak odvolatel namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí krajského soudu pro jeho vnitřní rozpornost, a proto, že se s některými důvody či provedenými důkazy krajský soud nevypořádal. Rovněž poukazoval na to, že soud neprovedl všechny jím navržené důkazy. Navrhl zrušení usnesení krajského soudu, vrácení věci k dalšímu řízení s tím, že věc bude přikázána jinému soudci. Jednotlivé odvolací důvody odvolatel rozvedl velmi podrobně, navíc poukazoval na podání již založená ve spise, to je na své stanovisko z 27.10.2011, jeho doplnění ze dne 15.12.2011 a závěrečnou řeč z 19.12.2011. V podání z 27.10.2011 se odvolatel podrobně zabýval rozbořem obcházení zákona a porušení zákona o obcích, a to po právní i skutkové stránce. Jeho závěr byl, že jednání zmocněnce zmocněného plnou mocí nemůže zhojit nedostatek předchozího souhlasu příslušného orgánu obce s daným právním úkonem. Namítal rovněž neplatnost příkazní smlouvy pro obcházení zákona. Protože potom plná moc byla použita k obcházení zákonného zákazu, je také neplatná. V tomto podání odvolatel rekapituloval celý průběh vývoje ve společnosti VAK Zlín ve

vztahu k odvolacím důvodům od roku 2001, případně počátku roku 2002. V podání ze dne 15.12.2011 odvolatel doplnil své stanovisko k otázce povinné nabídky převzetí, jednání ve shodě a změně ovládající osoby. Situaci rozebral po právní stránce podle ust. § 183d a § 184d ObchZ s použitím ust. § 66b a § 66a ObchZ. Do skupiny osob jednajících ve shodě zařadil osoby Mgr. Roberta Pergla, Mgr. Jana Dáňu, Mgr. Petra Dovolila, společnost Jižní vodárenská a.s., Česká infrastrukturní a.s. a další členy koncernu VEOLIA WATER, zejména VEOLIA VODA Česká republika a.s. a VEOLIA WATER Česká republika s.r.o., Severočeské vodovody a kanalizace a.s. a další, případně též Česká spořitelna a.s. Dále k nim přiřadil Statutární město Zlín a tzv. malé obce a jejich vazby v tomto svém podání rozvedl. Zařadil do skupiny i společnost BANG s.r.o. a Poštovou banku a.s. Dospěl k závěru, že 26.4.2002 došlo ve společnosti Vodovody a kanalizace Zlín a.s. ke změně ovládající osoby a ovládající osobou se stala skupina těchto uvedených osob navenek reprezentovaná společností Jižní vodárenská a.s., přičemž tato skupina zahrnuje akcionáře a jde o novou skupinu, dochází k tzv. diskontinuitě skupiny. Po právní stránce odvolatel nesouhlasil s hodnocením věci krajským soudem, pokud se týká vzniku povinné nabídky převzetí u Statutárního města Zlín, a to jak ve vztahu k ust. § 183b odst. 3 písm. a) ve vztahu k privatizaci, k přechodným ustanovením obchodního zákoníku i ve vztahu k otázce obchodníka s cennými papíry. Konečně pak odvolatel ve svém odvolání poukazoval i na důvody uvedené v jeho závěrečné řeči u jednání dne 19.12.2011, ve které uzavřel, že již 26.4.2002, kdy město Zlín uzavřelo komplex smluv s Českou spořitelnou a.s., došlo ke změně ovládající osoby a nastoupila nová ovládající osoba, to je skupina zastřešovaná společností Jižní vodárenská a.s., ve které zřejmě hlavní slovo měl Mgr. Pergl jako právní zástupce koncernu VEOLIA WATER a současně vlastník společnosti Česká infrastrukturní a.s. a Jižní vodárenská a.s. s tím, že již od 26.4.2002 tato skupina měla plnou možnost disponovat veškerými hlasy spojenými s akciemi na jméno, to je 43 % hlasovacích práv ve společnosti Vodovody a kanalizace Zlín a.s. I pokud si Česká spořitelna a.s. ponechala část akcií Jižní vodárenská a.s., mohla kdykoliv dát pokyn České spořitelně k převodu zbývajících částí hlasovacích práv. Znovu zdůraznil, že byl porušován zákon o obcích, neboť obce a města udělila delegaci jenom České spořitelně a.s., nikoliv dalším osobám. O delegacích zástupců na valné hromady přitom může rozhodovat pouze zastupitelstvo daného subjektu. Poukazoval na rozdílný přístup k zástupcům jednotlivých obcí oproti zástupcům společnosti Jižní vodárenská a.s. případně osob, které přicházely jménem Jižní vodárenské a.s. a spolupracujících obcí, po kterých nikdo nechtěl konkrétní usnesení zastupitelstva, na rozdíl od ostatních obcí, které nebyly ve spojení s ovládající skupinou. Poukazoval na plán společnosti VEOLIA WATER, jak byl veřejně prezentován, kdy od samého počátku hodlala získat provozní část podniku, ale neměla zájem být akcionářem společnosti Vodovody a kanalizace Zlín a.s. K tomu účelu však chtěla držet dočasně hlasovací práva, aby prosadila svůj zájem, to je získání provozní části podniku.

Společnost Vodovody a kanalizace Zlín a.s. navrhla potvrzení usnesení krajského soudu jako věcně správného a uzavřela, že se ztotožňuje s právními

závěry soudu prvního stupně ,když po rozsáhlém dokazování nebylo prokázáno, že by se vytvořila struktura osob jednajících ve shodě a že tato struktura osob je novou ovládající osobou místo dosavadní ovládající osoby ve společnosti. Touto osobou je po celou dobu Statutární město Zlín. Statutární město Zlín a tzv. malé obce měly zájem prodat své akcie a uzavřely tzv. balík smluv s Českou spořitelnou a.s. o budoucím převodu akcií. Česká spořitelna a.s. jednala při transakci jako obchodník s cennými papíry a změny řádně oznámila v rámci oznamovací povinnosti. Práva z balíků smluv Česká spořitelna postoupila Jižní vodárenské a.s., takže na některých valných hromadách v době veřejné registrace akcií, tedy i na předmětné valné hromadě majoritní akcionář Statutární město Zlín byl zastoupen na základě řádných plných mocí Jižní vodárenskou. Platnost plných mocí potvrdil Nejvyšší soud ČR. Jižní vodárenská vystupovala s 39,2 % hlasovacích práv a neměla potenciál ovlivnit chování společnosti a prosadit svou vůli ve společnosti. Ve společnosti tedy nevzniká nová ovládající osoba, která by měla možnost disponovat alespoň 40 % hlasovacích práv a žádnému subjektu nevzniká povinná nabídka převzetí. Společnost ve svém vyjádření rekapitulovala vývoj vztahů od 17.4.2002 až do 5.12.2002, kdy došlo k vyřazení akcií z veřejně obchodovatelného trhu. Z toho dovodila, že u Jižní vodárenské a.s. nebylo možno dovést nekalý úmysl ovládnout společnost pro koncert VEOLIA WATER, neboť tato společnost byla v transparentní soutěži vybrána za strategického partnera. Poté, co její vstup do společnosti nebyl schválen na valné hromadě 17.4.2002, byl jediným cílem zastupitelstva Statutárního města Zlín a ostatních obcí při schvalování smluvní dokumentace zájem na prodeji akcií ve společnosti. Rovněž z toho nelze dovést jiný zejména nekalý cíl. Jižní vodárenská jako zástupce Statutárního města Zlín na valné hromadě disponovala pouze 39,2 % hlasy a nebyla schopna samostatně ovládnout hlasování ve společnosti ve svůj prospěch. Nebyly proto naplněny znaky ovládající osoby ve smyslu ust. § 66a odst. 3 ObchZ. Na předmětné valné hromadě na hlasovacím lístku č. 4 o odvolání členů představenstva společnosti bylo Statutární město Zlín zastoupeno Jižní vodárenskou s počtem 39,2 % hlasů a stejně hlasovali další uvedení akcionáři a nebylo prokázáno, že by jednali ve shodě se Statutárním městem Zlín či Jižní vodárenskou a.s. Pokud odvolatel b) dospěl k závěru, že Poštová banka je tzv. osobou blízkou ve vztahu k Jižní vodárenské a.s. a jedná s ní ve shodě, toto nemá oporu v zákoně ani judikatuře. Společnost poukazovala na hlasování o jednotlivých bodech programu s tím, že jak Statutární město Zlín tak Jižní vodárenská a.s. svými hlasy nemohly na valné hromadě prosadit svou vůli. Jedinou ovládající osobou ve společnosti po celou rozhodnou dobu, to je po dobu veřejné registrace akcií bylo Statutární město Zlín. Při rozboru jednání ve shodě dospěla společnost k závěru, že mezi Statutárním městem Zlín, malými obcemi a Jižní vodárenskou neexistují žádné přímé smluvní vztahy, nelze proto uzavřít, že tyto osoby jednaly ve vzájemném srozumění koordinovaně se souhlasem zastupitelstev s úmyslem ovlivnit chování společnosti a následně ji ovládnout pro koncern VEOLIA WATER. Cílem bylo pouze nabytí akcií ve společnosti, nikoliv jiný cíl. Účelem nebylo ovlivnění chování společnosti, ale dosáhnout převodu akcií. I kdyby Jižní vodárenská a.s. byla schopna samostatně ovládnout hlasování ve svůj prospěch, nebylo jejím cílem a ani žádné jiné osoby

ovlivnit chování společnosti a tuto ovládnout. Teoreticky ve vztahu k dalšímu pojmovému znaku jednání ve shodě by bylo možno dovodit společné jednání České spořitelny a.s. a Jižní vodárenské a.s., ovšem v této skupině pak chybí akcionář cílové společnosti a není tak naplněna podmínka účelu, to je ovlivnění chování cílové společnosti. Proto ani v případě Statutární město Zlín, malé obce, Česká spořitelna a Jižní vodárenská se nejedná o jednání ve shodě. Protože pak ve společnosti nedošlo ani k jednání ve shodě ani ke změně ovládající osoby, není možné dospět k závěru o vzniku povinné nabídky převzetí.

Vrchní soud přezkoumal usnesení krajského soudu, přezkoumal i řízení, které vydání usnesení předcházelo, částečně zopakoval a doplnil dokazování, a dospěl k závěru, že odvolání je z větší části důvodné.

Podle ust. § 183b odst. 1 věty první ObchZ ve znění platném a účinném ke dni konání předmětné valné hromady jsou-li účastnické cenné papíry cílové společnosti registrované, je akcionář, který získá buď sám nebo společně s jinými osobami jednáním ve shodě (§ 66b) podíl na hlasovacích právech (§ 183d), který mu umožňuje ovládnutí společnosti (§ 66a) povinen do 60 dnů ode dne, který následuje po dnu, v němž akcionář tento podíl získá nebo překročí, učinit nabídku převzetí všem majitelům účastnických cenných papírů cílové společnosti.

Podle ust. § 183b odst. 4 písm. a) bodu 2 ObchZ do podílu na hlasovacích právech podle odstavce 1 se nezapočítávají u obchodníka s cennými papíry hlasovací práva spojená s cennými papíry cílové společnosti, které nabývá za účelem jejich prodeje jiné osobě, pokud nevykonává hlasovací práva s nimi spojená, ani neumožnil výkon těchto práv jiné osobě, tuto skutečnost uveřejnil a oznámil tuto skutečnost cílové společnosti a nejpozději ve lhůtě jednoho roku od jejich nabytí je zcizil.

Podle ust. § 183b odst. 12 věty první ObchZ jestliže k získání podílu na hlasovacích právech podle odstavce 1 došlo jednáním ve shodě, mají povinnost podle odstavce 1 všechny osoby jednající ve shodě; tato povinnost je splněna, učiní-li nabídku převzetí akcií kterákoliv z nich a uvede v ní údaje o osobách, které jednají ve shodě.

Podle ust. § 66b odst. 1 ObchZ jednáním ve shodě je jednání dvou nebo více osob uskutečněné ve vzájemném srozumění s cílem nabytí nebo postoupit nebo vykonávat hlasovací práva v určité osobě nebo disponovat jimi za účelem prosazování společného vlivu na řízení nebo provozování podniku této osoby anebo volby statutárního orgánu nebo většiny jeho členů anebo většiny členů dozorčího orgánu této osoby nebo jiného ovlivnění chování určité osoby.

Podle ust. § 66a odst. 5 a 6 ObchZ není-li prokázáno, že jiná osoba disponuje stejným nebo vyšším množstvím hlasovacích práv, má se za to, že osoba, která

disponuje alespoň 40 % hlasovacích práv na určité osobě, je ovládající osobou a že osoby jednající ve shodě, které disponují alespoň 40 % hlasovacích práv na určité osobě jsou ovládajícími osobami. Disponováním s hlasovacími právy se pro účely tohoto zákona rozumí možnost vykonávat hlasovací práva na základě vlastního uvážení bez ohledu na to, zda a na základě jakého právního důvodu jsou vykonávána, popřípadě možnost ovlivňovat výkon hlasovacích práv jinou osobou.

Vrchní soud přejímá skutková zjištění krajského soudu, jak jsou obsažena v odůvodnění napadeného rozhodnutí a na tato pro stručnost odkazuje.

Odvolací soud doplnil dokazování u jednání dne 14.9.2012 a vycházel i z toho, co je mu známo z úřední činnosti, to je z projednávání odvolání ve věcech návrhů na vyslovení neplatnosti usnesení valných hromad společnosti Vodovody a kanalizace Zlín a.s. konaných ve dnech 3.12.2002, 24.4.2003, 4.11.2003, 11.12.2003, 8.6.2005 a 2.6.2008 v řízeních vedených u Vrchního soudu v Olomouci pod sp. zn. 5 Cmo 111/2012, 5 Cmo 107/2012, 5 Cmo 112/2012, 5 Cmo 105/2012, 5 Cmo 108/2012 a 5 Cmo 106/2012. Konečně pak vrchní soud z části vycházel i ze shodných tvrzení účastníků.

Vedle skutkových zjištění krajského soudu tak odvolací soud dále zjistil:

- z oznámení o konání mimořádné valné hromady (pozvánky) svolané na den 28.8.2002, že pod bodem 7 měla být projednána změna stanov společnosti, nebyla uvedena stručná charakteristika změn, ale byly pouze uvedeny okruhy, kterých se změna týká,
- ze zápisu o jednání mimořádné valné hromady konané dne 28.8.2002, že změna stanov dle bodu 7 programu nebyla přijata,
- z listiny akcionářů přítomných na valné hromadě 28.8.2002, že se valné hromady mimo jiných zúčastnil za akcionáře Statutární město Zlín Ing. Zdeněk Blažek, Ing. Zdeněk Strnad a Mgr. Robert Pergl, valné hromady se zúčastnili jako akcionáři i oba navrhovatelé,
- z prezenčních lístků ohledně osob jednajících na valné hromadě za Statutární město Zlín, že Ing. Zdeněk Blažek na valné hromadě zastupoval Statutární město Zlín s jedním hlasem (1 akcie), a to na základě plné moci ze dne 23.7.2002 udělené mu Statutárním městem Zlín, Mgr. Robert Pergl s 309.424 hlasy (309.424 akcií) na základě podzmocnění ze dne 23.7.2002 uděleného mu společností Jižní vodárenská a.s., která byla k zastupování na předmětné valné hromadě zmocněna na téže listině stejného dne Statutárním městem Zlín včetně oprávnění k podzmocnění další osoby, Ing. Zdeněk Strnad s 94.343 hlasy (94.343 akcií) na základě podzmocnění ze dne 23.7.2002 uděleného mu Jižní vodárenskou a.s., která byla k zastupování na valné hromadě zmocněna na téže listině téhož dne Statutárním městem Zlín včetně oprávnění k podzmocnění. K tomu bylo doloženo usnesení zastupitelstva Města Zlín ze dne 22.7.2002, kterým byla schválena delegace společnosti Jižní vodárenská a.s. k výkonu akcionářských práva Statutárního města Zlín na valných hromadách

konaných ve dnech 24.7.2002 a 28.8.2002, a to jednak k 309.424 ks akcií, jednak k 94.343 ks akcií,

- z návrhu na rozdělení zisku, že předmětem návrhu je výplata tantiém, nikoliv však dividend,

- z úplného výpisu z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem Brně oddílu B, vložky 4122, že se týká společnosti zapsané do obchodního rejstříku 21.7.2003 s původní firmou CASTILIA a.s., poté Zlínská vodárenská a.s. s tím, že jediným akcionářem byla do 9.2.2004 zapsána společnost OLIVIER CAPITAL spol. s r.o., poté do 23.4.2007 VEOLIA WATER PRAGUE SA a do 31.12.2007 VEOLIA VODA S.A., poslední dvě společnosti se stejným registračním číslem a stejnou adresou ve Francouzské republice a společnost zanikla sloučením s nástupnickou společností STŘEDOMORAVSKÁ VODÁRENSKÁ a.s. Olomouc,

- z úplného výpisu z obchodního rejstříku vedeného Krajským soudem Ostrava oddílu B, vložky 1994, že dne 11.11.1994 byla do obchodního rejstříku zapsána společnost s firmou FICET a.s., od 26.11.1997 STŘEDOMORAVSKÁ VODÁRENSKÁ a.s. a od 1.1.2008 MORAVSKÁ VODÁRENSKÁ a.s., jejímž jediným akcionářem je od 15.6.2006 VEOLIA VODA S.A.,

- ze zprávy Mgr. Roberta Pergla v zastoupení Mgr. Lukáše Nohejla ze dne 4.7.2002 určené Městu Otrokovice (navrhovateli b/), že pisatel uvádí, že je právním zástupcem společnosti Jižní vodárenská a.s. patřící do vodárenské skupiny Vivendi Water, pro kterou Česká spořitelna a.s. vykupuje akcie společnosti Vodovody a kanalizace Zlín a.s. Nabízí uzavření smlouvy obdobné smlouvám, jak byly uzavřeny 26.4.2002 se Statutárním městem Zlín s poukazem na omezitelnou převoditelnost akcií oproti běžně nabízené ceně 160,- Kč za akcií nabízí zvýšení o 40,- Kč na akcii,

- z listin, a to zápisu ze zasedání mimořádné valné hromady společnosti Česká infrastrukturní a.s. konané dne 28.1.2002, rozhodnutí jediného akcionáře při výkonu působnosti valné hromady této společnosti Mgr. Roberta Pergla ze dne 25.6.2002, obdobného rozhodnutí ze dne 27.6.2002 a rozhodnutí jediného akcionáře v působnosti valné hromady společnosti Jižní vodárenská a.s. ze dne 25.7.2002, že dne 28.1.2002 valná hromada České infrastrukturní a.s. řízená členem svého představenstva Ing. Zdeňkem Strnadem schválila odkoupení od Mgr. Roberta Pergla akcií na majitele společnosti Jižní vodárenská a.s. a jejich převod na společnost Česká infrastrukturní a.s. Dne 25.6.2002 jediný akcionář společnosti Česká infrastrukturní a.s., to je Mgr. Robert Pergl rozhodoval v působnosti valné hromady České infrastrukturní a.s. o změně členů v orgánech společnosti a tentýž dne 27.6.2002 schválil uzavření smlouvy o úvěru č. 14/02/DBF mezi Poštovou bankou a.s. a Jižní vodárenskou a.s. na částku 190 mil. Kč, dohodu o vydání bianko směnky mezi Poštovou bankou a.s. a Jižní vodárenskou a.s., smlouvu o poskytnutí zajištění mezi týmiž subjekty a smlouvu o podřízení závazků mezi týmiž subjekty a Českou infrastrukturní a.s. Dále jediný akcionář České infrastrukturní a.s. schválil účetní závěrku a plán úhrady ztráty Jižní vodárenské a.s. a ostatní záležitosti k řádnému provozu Jižní vodárenské a.s. a pověřil představenstvo České infrastrukturní a.s. k uzavírání smluv o odškodnění České spořitelny a.s. za závazky vyplývající z nabídek učiněných městům a obcím v souvislosti s odkupem akcií vodárenských

společností. Dne 25.7.2002 pak jediný akcionář v působnosti valné hromady společnosti Jižní vodárenská a.s., to je Česká infrastrukturní a.s., schválil shora uvedené smlouvy na realizaci projektu akvizice společnosti Vodovody a kanalizace Zlín a.s.,

- z nabídek adresovaných v roce 2002 městu Kladno a Mladá Boleslav, že Česká spořitelna a.s. a Vivendi Water se snažily obdobně jako u společnosti Vodovody a kanalizace Zlín a.s. vykoupit akcie i v jiných oblastech České republiky.

Z jiných důkazů provedených u jednání dne 14.9.2012, zejména z protokolu o výpovědi svědka Studeníka u jednání krajského soudu a z dopisu ze dne 31.5.2002 odvolací soud skutková zjištění podstatná pro rozhodnutí ve věci samé nečinil, neboť svědek Studeník vypovídal vyhýbavě s odůvodněním, že si nepamatuje a v předmětném dopise se tvrdilo, že pisatelé jednájí jménem sdružení 48 měst a obcí zlínského regionu, ale podepsán byl dopis představiteli pouze šesti obcí.

Dále odvolací soud vyšel ze skutkových zjištění v řízeních o neplatnost usnesení valných hromad, které současně probíhaly u odvolacího soudu a takto zjistil:

- z dopisu České spořitelny a.s. Statutárním městu Zlín ze dne 2.11.2001, že Česká spořitelna a.s. nabízí odkup akcií společnosti Vodovody a kanalizace Zlín a.s. a další spolupráci se Statutárním městem Zlín v rámci projektu Morava, který je společným projektem České spořitelny a.s. a České infrastrukturní a.s., v rámci toho je cílem České spořitelny a.s. získat akciové podíly ve většině vodohospodářských společností na Moravě, tyto společnosti konsolidovat a připravit je pro vstup strategického partnera a současně jim nabídnout bankovní služby.

- z oznámení o získání práv k převzetí povinnosti k výkonu hlasovacích práv na valné hromadě společnosti Vodovody a kanalizace Zlín a.s., že Jižní vodárenská a.s. oznamuje společnosti Vodovody a kanalizace Zlín a.s., že dne 16.7.2002 získala hlasovací práva spojená s 309.424 ks a 94.343 ks akcií na jméno od České spořitelny a.s., která pro Českou spořitelnu a.s. vyplývala ze smluv uzavřených se Statutárním městem Zlín a.s.,

- ze zpráv o propojených osobách z výročních zpráv společnosti Vodovody a kanalizace Zlín a.s. za roky 2002 až 2004, že v letech 2002 až do vyřazení akcií z veřejného trhu nebyly žádné propojené či ovládající osoby ve zprávách uváděny,

- z nabídky České spořitelny a.s. ze dne 2.11.2001 a 24.1.2002, že Česká spořitelna měla zájem o získání akcionářských práv ve společnosti Vodovody a kanalizace Zlín a.s.,

- ze smlouvy o prodeji části podniku a smlouvy o provozování vodárenské infrastruktury ze dne 30.4.2004, že byly uzavřeny mezi Vodovody a kanalizace Zlín a.s. a společností Zlínská vodárenská a.s., předmětem prodeje je provozní divize, v níž probíhá ucelená podnikatelská činnost a předmětem nájmu a provozování vodárenské infrastruktury je užívání – provozování vodárenské infrastruktury,

- z usnesení zastupitelstva Města Zlína ze dne 28.4.2004, že jím byla schválena dohoda o vypořádání vzájemných vztahů mezi Statutárním městem Zlín a Jižní vodárenská a.s. jako akcionáři Vodovody a kanalizace Zlín a.s. s tím, že Jižní vodárenská a.s. již nadále nemá zájem vykonávat akcionářská práva ve Vodovody a kanalizace Zlín a.s., naopak má zájem na tom, aby tato práva přešla zpět na Statutární město Zlín včetně převodu 39.779 ks akcií na majitele (které původně získal Stredoeurópsky makléřský dom, posléze Poštová banka a.s. a konečně Jižní vodárenská a.s.).

Odvolač soud pro přehlednost stručně rekapituluje:

Dne 14.6.2001 bylo schváleno výběrové řízení na strategického partnera společnosti, nato dne 8.10.2001 bylo vyhlášeno výběrové řízení, z něhož jako vítěz vyšla společnost Jižní vodárenská a.s. (zajímavé je, že se do výběrového řízení přihlásila i Česká spořitelna a.s.). Valná hromada společnosti dne 17.4.2002 neschválila vstup strategického partnera do společnosti, vstup měl být uskutečněn dle usnesení zastupitelstva Města Zlína ze dne 4.4.2002 prostřednictvím smluv o prodeji části podniku a o nájmu a provozování vodárenské infrastruktury. Již 4.4.2002 zastupitelstvo Města Zlína schválilo postup pro případ neschválení vstupu strategického partnera na valné hromadě dne 17.4.2002 formou uvedených smluv, a to prodej 488.377 ks akcií, z toho 39.779 ks akcií na majitele Stredoeurópskému makléřskému domu o.c.p. Bratislava, 139.424 ks a 309.424 ks akcií na jméno České spořitelny a.s. Praha. Dne 26.4.2002 byl uzavřen tzv. balík smluv mezi majoritním akcionářem Vodovody a kanalizace Zlín a.s., to je Statutárním městem Zlín a.s. a Českou spořitelnou a.s. a došlo i k převodu akcií na majitele na Stredoeurópsky makléřský dom o.c.p. Bratislava. 2.5.2002 sice Česká spořitelna a.s. oznámila nabytí 43,55% hlasovacích práv ve společnosti Vodovody a kanalizace Zlín a.s. s tím, že tato práva nebude vykonávat, ve skutečnosti je balíkem smluv obdobným smlouvám z 26.4.2002 dne 16.7.2002 z části (do výše 39,2 % hlasovacích práv) postoupila společnosti Jižní vodárenská a.s. Před konáním předmětné valné hromady Česká spořitelna a.s. ještě nabyla akcionářská práva 29.7.2002 od obce Veselá (996 ks akcií, to je 0,1 %), 30.7.2002 od dalších obcí (35.220 ks akcií, to je 3,42 %) a 7.8.2002 Česká spořitelna a.s. oznámila 7,77% podíl na hlasovacích právech společnosti Vodovody a kanalizace Zlín a.s. (z toho 4,35 % odpovídalo zbývajícím částem akcií Statutárního města Zlín nepřevedených na Jižní vodárenskou a.s.). Dne 5.12.2002 byla akcie Vodovody a kanalizace Zlín a.s. vyřazeny z obchodování na veřejném trhu a oznamovací povinnost ve smyslu ust. § 183d ObchZ tak zanikla. Akcionářská práva v následujícím období vykonávala Jižní vodárenská a.s., která po ukončení registrace akcií získala i zbývajícím část akcií od České spořitelny a.s. a celý vývoj byl ukončen 30.4.2004 uzavřením smlouvy o prodeji části podniku a nájmu a provozování vodárenské infrastruktury, tedy toho, co mělo být již v roce 2002 uskutečněno na základě výběru strategického partnera. Přitom na základě výběrového řízení měla být tímto strategickým partnerem Jižní vodárenská a.s., která v souvislosti s uzavřením smluv v roce 2004 se Zlínskou vodárenskou a.s. oznámila

nezájem o výkon akcionářských práv ve společnosti Vodovody a kanalizace Zlín a.s. Zlínská vodárenská a.s. je přitom přímo prostřednictvím jediného akcionáře propojena s francouzskou společností VEOLIA VODA S.A.

Podle ust. § 183b ObchZ vzniká při ovládnutí cílové společnosti povinná nabídka převzetí. Aby bylo možno určité osoby považovat za jednající ve shodě ve smyslu ust. § 66b odst. 1 ObchZ, musí jejich vzájemné srozumění směřovat k nabytí postoupení výkonu či jiné dispozici s hlasovacími právy v určité osobě a k tomuto cíli musí být směřováno proto, aby osoby takto jednajících ovlivnily chování této osoby. Teprve tehdy, jsou-li splněna všechna uvedená kritéria, lze dotčené osoby považovat za jednající ve shodě (srovnej rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 26.1.2011, sp. zn. 29 Cdo 3619/2009).

Z provedeného dokazování vyplynulo, že Statutární město Zlín bylo majoritním akcionářem společnosti Vodovody a kanalizace Zlín a.s., akcie na majitele, u kterých nebyla omezena převoditelnost, prodalo Stredoeurópskému makléřskému domu o.p.c. Bratislava, akcie na jméno až na jednu akcii převedlo smlouvami z 26.4.2002 na Českou spořitelnu a.s. U těchto akcií byla omezená převoditelnost, takže ke splnění cíle, to je umožnění společnosti Jižní vodárenská a.s. získat část podniku a nájem a provoz vodárenské infrastruktury, byla zvolena forma o smlouvě budoucí s tím souvisejí tzv. příkazní smlouva a plné moci, to vše umožňovalo nabyvateli výkon akcionářských práv ve společnosti Vodovody a kanalizace Zlín a.s. dle vlastní úvahy bez jakéhokoliv omezení a naopak pod sankcí, pokud by nabyvatel práv byl ze strany vlastníka akcií ve výkonu rušen. Větší část budoucí kupní ceny byla akcionáři vyplacena. Česká spořitelna a.s., tedy obchodník s cennými papíry, formálně oznámila nabytí akcionářských práv s tím, že tato nebude vykonávat, ale ve skutečnosti umožnila výkon těchto práv do vyřazení akcií z registrace v omezeném rozsahu, aby se vyhnula vzniku oznamovací povinnosti, další osobě, to je Jižní vodárenské a.s., tedy se jako obchodník s cennými papíry nechovala. Sama Česká spořitelna a.s. v nabídce odkupu akcií uváděla, že vykupuje akcie v rámci realizace projektu, který je součástí širšího projektu, jenž je společným projektem České spořitelny a.s. a České infrastrukturní a.s. Česká infrastrukturní a.s. byla jediným akcionářem Jižní vodárenské a.s., navíc společnosti byly propojeny osobami Mgr. Pergla a Ing. Strnada. Příkazní smlouvou Statutární město Zlín umožnilo výkon akcionářských práv České spořitelně a.s., která měla právo zúčastnit se výslovně valných hromad společnosti Vodovody a kanalizace Zlín a.s. a na těchto vykonávat neomezeně akcionářská práva dle vlastního uvážení. K tomu Město Zlín vystavilo plnou moc s výhradou vystavení dalších plných mocí, pokud by plná moc z 26.4.2002 k výkonu akcionářských práv na valné hromadě nepostačovalo. Tak se stalo i ve vztahu k předmětné valné hromadě, kde se osoby zastupující akcionáře prokázaly plnými mocemi z 23.7.2002. I když Česká spořitelna a.s. v nabídkách odkupu akcií od dalších měst a obcí uváděla, že je obchodníkem s cennými papíry a akcie získává pro Jižní vodárenskou a.s., v uzavřených smlouvách postupovala shodně jako ve smlouvách uzavřených se Statutárním městem Zlín. Výsledkem celého procesu bylo

to, že v dubnu 2004, tedy před schválením smluv o prodeji části podniku a nájmu a provozování vodárenské infrastruktury, Jižní vodárenská a.s. disponovala 54,49 % hlasů ve společnosti Vodovody a kanalizace Zlín a.s., takže byla schopna prosadit přijetí navrženého provozního modelu.

Ve společnosti Vodovody a kanalizace Zlín a.s. tedy došlo ke změně ovládajících osob, které v rozporu se zákonem nečinily nabídku převzetí (§ 183b ObchZ), a to Jižní vodárenská a.s., Česká spořitelna a.s. a Statutární město Zlín. Statutární město Zlín bylo stále akcionářem, byť pouze ve vztahu k akciím na jméno, když akcie na majitele převedlo na třetí osobu (v konečném výsledku opět na Jižní vodárenskou a.s.). Jižní vodárenská a.s. vykonávala akcionářská práva bez omezení ke splnění společného cíle, to je prosazení provozního modelu, účelově, aby se vyhnula oznamovací povinnosti na předmětné valné hromadě, pouze v rozsahu nižším než 40 %, po zrušení registrace akcií v plném rozsahu a Česká spořitelna, i když je obchodníkem s cennými papíry, takto nejednala a získávala akcionářská práva pro sebe, jak je uvedeno v nabídkách smluv a v uzavřených smlouvách a umožnila výkon těchto práv Jižní vodárenské a.s. Tyto tři osoby tedy jednaly ve shodě ve smyslu ust. § 66b odst. 1 ObchZ, jejich cílem bylo získání takového rozsahu hlasovacích práv ve společnosti Vodovody a kanalizace Zlín a.s., aby prosadily plánovaný provozní model, což se v konečném důsledku i povedlo a na společnost Zlínská vodárenská a.s. patřící do skupiny Veolia Water byla převedena provozní část majetku Vodovody a kanalizace Zlín a.s. a uzavřena smlouva o nájmu a provozování vodárenské infrastruktury. Přitom do převodu akcií byly zapojeny i další osoby, např. Poštová banka a.s., která získala akcie na majitele od Stredo-európskeho maklérskeho domu o.p.c., a po zpětném převodu tyto akcie získala Jižní vodárenská a.s., do té doby však Poštová banka a.s. na valných hromadách hlasovala shodně s Jižní vodárenskou a.s. a tuto společnost i uvěřovala.

Na předmětné valné hromadě 28.8.2002 Jižní vodárenská hlasovala s 39,2 % hlasů (to je 403.767 akcií), Česká spořitelna disponovala s 7,8 % hlasů (to je 80.053 akcií), hlasovací práva však na této valné hromadě nevykonávala. Statutární město Zlín disponovalo jedním hlasem (to je 1 ks akcií), Poštová banka 3,86% (to je 39.779 akcií). Tím, že Česká spořitelna na valné hromadě nevykonávala akcionářská práva, Jižní vodárenská disponovala 42,43 % hlasů. Již na této valné hromadě proto došlo k ovládnutí společnosti Vodovody a kanalizace Zlín a.s., i když nebyla získána kvalifikovaná většina hlasů.

Statutární město Zlín a Jižní vodárenská a.s. (včetně České spořitelny a.s.) měly ve smyslu ust. § 183b odst. 1 ObchZ učinit nabídku převzetí všem majitelům akcií společnosti Vodovody a kanalizace Zlín a.s., protože k ovládnutí společnosti došlo jednáním ve shodě, a proto měla tuto povinnost každá z uvedených tří společností. Do splnění této povinnosti byly uvedené společnosti vyloučeny z možnosti vykonávat akcionářská práva (hlasovat) na valných hromadách společnosti a protože Statutární město Zlín a Jižní vodárenská a.s. na valné hromadě

konané dne 28.8.2002 hlasovaly, došlo k porušení zákona, jehož důsledkem je, že všechna usnesení přijatá na této valné hromadě jsou neplatná.

Odvolací soud proto změnil usnesení krajského soudu a podle ust. § 183, § 131 odst. 1 ObchZ vyslovil neplatnost usnesení přijatých pod body 3, 4, 5 a 6 programu, aniž se musel zabývat dalšími porušeními zákona při přijímání těchto usnesení (na pozvánce nebyla uvedena charakteristika změn stanov - § 183 odst. 8 ObchZ, byly přiznány tantiémy bez přiznání nároku na dividendy - § 178 odst. 1 a 3 ObchZ, nebyla splněna oznamovací povinnost – § 183d ObchZ, případně zneužita většina - § 56a ObchZ).

U ostatních bodů programu až na bod 7 odvolací soud neplatnost usnesení nevyslovil (§ 132 odst. 3 písm. a/ ObchZ), neboť rozhodnutí o organizačních záležitostech předmětné valné hromady nemohlo mít a nemělo závažné právní následky.

Naopak podle ust. § 219 o.s.ř. odvolací soud potvrdil usnesení krajského soudu jako věcně správné ve vztahu k zamítnutí návrhu na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady o změně stanov dle bodu 7 programu. K přijetí takového usnesení nedošlo, proto návrhu na vyslovení neplatnosti tohoto usnesení nemohlo být vyhověno.

O náhradě nákladů řízení před krajským soudem bylo nově rozhodnuto podle ust. § 224 odst. 2, § 142 odst. 3 o.s.ř. Navrhovatelé sice neměli v řízení plný úspěch když v jednom bodě došlo k potvrzení zamítavého rozhodnutí krajského soudu, ovšem k potvrzení zamítavého rozhodnutí došlo z jiných důvodů, než uváděl krajský soud a navíc se jedná o neúspěch navrhovatelů v poměrně nepatrné části.

Náklady navrhovatele a) v řízení před krajským soudem za celkem 7 stupňů tohoto řízení spočívají v odměně advokáta dle vyhl. č. 484/2000 Sb. ve výši 10.000,- Kč, 7 režijních paušálech po 75,- Kč, cestovním k jednáním z Brna do Olomouce a zpět k jednotlivým jednáním konaným dne 30.6.2005, 30.1.2006, 15.5.2006 a 10.7.2006 v paušální částce 931,50 Kč a náhradě za pohonné hmoty 1.932,- Kč, náhradě za ztrátu času 1.200,- Kč, poté cestovné ve výši 1/3 k jednání 3.9.2007 v paušální náhradě 314,- Kč a náhradě za pohonné hmoty 300,- Kč, dále za 3 režijní paušály po 300,- Kč, je 900,- Kč, zhotovení kopií listin v částkách 146, 3.049,- a 176,50 Kč, k tomu náhrada 20 % DPH 3.894,80 Kč, celkem 23.368,80 Kč. Nebyla přiznána náhrada za znalecký posudek Kvita, Pavlita a Partneři ve výši 55.000,- Kč, když tyto náklady nepovažoval odvolací soud za účelně vynaložené. V dalším řízení byla přiznána paušální odměna dle vyhl. č. 484/2000 Sb. krácená na jednu polovinu při jednom úkonu, jeden režijní paušál po 300,- Kč a náhrada 20 % DPH, to je 1.560,- Kč, celkem 9.360,- Kč. V dalším řízení pak byla přiznána odměna dle vyhl. č. 484/2000 Sb. ve výši 15.000,- Kč, dva režijní paušály po 300,- Kč, cestovné k jednání celkem 1.078,80 Kč, náhrada za ztrátu času 400,- Kč a náhrada

20 % DPH, to je 3.415,80 Kč, celkem 20.494,50 Kč. Náhrada DPH byla přiznávána ve výši 20%, když o náhradě nákladů řízení bylo rozhodováno až v době, kdy výše DPH byla 20 %. V následujícím odvolacím řízení byla přiznána odměna dle vyhl. č. 484/2000 Sb. krácená na jednu polovinu, 1 x režijní paušál 300,- Kč a náhrada 20 % DPH 1.560,- Kč, to je 9.360,- Kč. Poté v řízení před krajským soudem byla přiznána odměna dle vyhl. č. 484/2000 Sb. ve výši 15.000,- Kč, náhrada 4 režijních paušálů po 300,- Kč, cestovné ke dvěma jednáním celkem 2.232,- Kč, náhrada za ztrátu času 800,- Kč a náhrada DPH ve výši 20 % 3.846,40 Kč, celkem 23.078,40 Kč. V dalším řízení před odvolacím soudem byla přiznána odměna dle vyhl. č. 484/2000 Sb. ve výši 15.000,- Kč, 2 x režijní paušál po 300,- Kč, náhrada DPH 20 %, to je 3.120,- Kč a soudní poplatek 1.000,- Kč, celkem 18.720,- Kč. V posledním řízení před krajským soudem byla přiznána odměna dle vyhl. č. 484/2000 Sb. 15.000,- Kč, 5 režijních paušálů po 300,- Kč, cestovné k jednáním 1.056,- Kč a 940,- Kč, poté 1/6 cestovného k jednání 19.12.2011 157,- Kč, náhrada za ztrátu času celkem 800,- Kč a 1/6 k jednání 19.12.2011 67,- Kč a náhrada DPH 3.904,- Kč, celkem 23.449,- Kč.

Náhrada navrhovatele b) byla přiznána za první řízení ve výši 13.175,- Kč, to je soudní poplatek 1.000,- Kč, paušální odměna dle vyhl. č. 484/2000 Sb. ve výši 10.000,- Kč, 5 x režijní paušál po 75,- Kč a 6 x režijní paušál po 300,- Kč. K tomu všemu náhrada 20 % DPH. Za odvolací řízení byla přiznána odměna dle vyhl. č. 484/2000 Sb. ve výši 15.000,- Kč, dvě režijní náhrady po 300,- Kč, náhrada za ztrátu času 600,- Kč, cestovní výdaje v paušální částce 656,- Kč a náhrada pohonných hmot 384,- Kč. K tomu náhrada za 20 % DPH. V dalším řízení před krajským soudem byla přiznána odměna dle vyhl. č. 484/2000 Sb. ve výši 15.000,- Kč, 5 x režijní paušál po 300,- Kč a náhrada 20 % DPH. V dalším odvolacím řízení byla přiznána odměna ve výši 15.000,- Kč dle vyhl. č. 484/2000 Sb. a 6 paušálních náhrad po 300,- Kč, k tomu náhrada 20 %. V následujícím řízení před krajským soudem v roce 2010 byla přiznána odměna ve výši 15.000,- Kč, 2 x režijní paušál po 300,- Kč a náhrada DPH 3.120,- Kč, celkem 18.720,- Kč. Za řízení před krajským soudem byla přiznána odměna ve výši 15.000,- Kč krácená na jednu polovinu při jednom úkonu a jedna paušální náhrada za 300,- Kč, k tomu náhrada DPH 1.560,- Kč, celkem 9.360,- Kč. Konečně pak v posledním řízení před krajským soudem byla přiznána odměna 15.000,- Kč dle vyhl. č. 484/2000 Sb., 4 režijní paušály po 300,- Kč, to je 1.200,- Kč a náhrada DPH ve výši 20 %, to je 3.240,- Kč, celkem 19.440,- Kč.

O náhradě nákladů tohoto odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 224 odst. 1 a § 142 odst. 3 o.s.ř.

Navrhovateli a) byla přiznána odměna dle vyhl. č. 484/2000 Sb. ve výši 15.000,- Kč, tři režijní paušály po 300,- Kč a náhrada 20 % DPH 3.180,- Kč.

Navrhovateli b) byla přiznána odměna dle vyhl. č. 484/2000 Sb. ve výši 15.000,- Kč, dva režijní paušály po 300,- Kč, cestovní výdaje k odvolacímu jednání

v paušální částce 592,- Kč a náhradě za pohonné hmoty 980,- Kč, k tomu náhrada 20 % DPH 3.554,40 Kč.

Odvolací soud poukazuje v podrobnostech zejména, co se týče cestovních výdajů, na vyúčtování založená ve spise.

O náhradě nákladů státu bylo rozhodnuto podle § 148 odst. 1 o.s.ř., když odvolací soud považuje odvolatele za neúspěšné pouze v poměrně nepatrné části, proto bylo uloženo společnosti Vodovody a kanalizace Zlín a.s. uhradit státu celé náklady vzniklé v řízení před krajským soudem ve výši 1.910,30 Kč, a to vyplacením svědečného.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **j e** dovolání přípustné. Dovolání se podává ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto usnesení prostřednictvím krajského soudu k Nejvyššímu soudu v Brně.

V Olomouci dne 21. září 2012

Za správnost vyhotovení:
Martin Vymlátil

JUDr. Alena Ježíková v.r.
předsedkyně senátu